

Nazwa grupy zajęć: kierunkowe z zakresu turystyki		ECTS: 15
Wydział: Wydział Wychowania Fizycznego		Kierunek: turystyka i rekreacja
Nazwa jednostki prowadzącej grupę zajęć: Zakład Teoretycznych Podstaw Turystyki, Zakład Rekreacji i Odnowy Psychosomatycznej		Rok: I, II Semestr: 1,2,4
Forma studiów/ rodzaj studiów: Studia stacjonarne: II stopnia	Profil kształcenia: praktyczny	Status grupy zajęć: obowiązkowy
Język grupy zajęć: polski	Forma zajęć: wykład/ćwiczenia	Wymiar zajęć stacjonarne 195 godzin
Koordinator grupy zajęć	dr Gerard Kosmala	Sposób realizacji: Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne	Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne wyniesione z wcześniejszego etapu studiów.	
Cele grupy zajęć	Zdobycie i poszerzenie wiedzy z zakresu wybranych podstawowych zagadnień dotyczących turystyki. Poznanie metod badawczych oraz sposobów analizy i prezentacji wyników	

Lp.	Efekty uczenia się Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie Charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji *
W zakresie wiedzy			
W1	analizuje i ocenia znaczenie turystyki, rekreacji i sportu dla rozwoju kultury, przemian cywilizacyjnych i społecznych	K_W05	P7S_WK
W2	diagnozuje i analizuje kulturowe, społeczne, ekonomiczno-gospodarcze i przyrodnicze uwarunkowania aktywności turystycznej i rekreacyjnej; poznaje i potrafi dokonać charakterystyki głównych instytucji różnego szczebla i ich wpływu na rozwój turystyki i rekreacji	K_W07 K_W12	P7S_WK
W3	identyfikuje i analizuje wszelakie czynniki rozwoju rekreacji i turystyki; zna i ocenia wpływ globalnych i lokalnych procesów na rozwój turystyki i rekreacji	K_W10 K_W11	P7S_WK
W4	ma wiedzę na temat miejsca turystyki i rekreacji w systemie nauk, zna terminologię fachową oraz główne metody badawcze	K_W16	P7S_WK
W5	zna i ocenia nowe formy turystyki i rekreacji oraz sposoby ich promowania	K_W17	P7S_WK
W6	ma pogłębioną wiedzę na temat gospodarowania przestrzenią i możliwości ochrony terenów o cennych dla turystyki wartościach; ma rozszerzoną wiedzę o zasadach planowania turystyki w plenerze, wie jak wykorzystać lokalne różnorodności walory turystyczne dla uatrakcyjnienia oferty turystycznej i rekreacyjnej	K_W15 K_W18	P7S_WK
W zakresie umiejętności			
U1	potrafi zorganizować przedsiębiorstwo turystyczne lub rekreacyjne; potrafi organizować przedsięwzięcia inwestycyjne w zakresie bazy turystycznej i rekreacyjnej	K_U01 K_U02	P7S_UW
U2	potrafi formułować swoje poglądy w istotnych sprawach i właściwie je zaprezentować	K_U10	P7S_UW
U3	potrafi przygotować i przeprowadzić proces badań empirycznych oraz zaprezentować jego wyniki; potrafi dokonać analizy prowadzonej polityki turystycznej	K_U11	P7S_UW
U4	potrafi identyfikować i analizować wszelakie uwarunkowania współczesnych tendencji w ruchu turystycznym; potrafi zidentyfikować wielość powiązań turystyki z różnymi dziedzinami życia społeczno-gospodarczego-politycznego	K_U16	P7S_UW
U5	potrafi tworzyć innowacyjne produkty turystyczne, proponować nowe formy rekreacji i turystyki, uwzględniając postęp wiedzy i	K_U03 K_U14	P7S_UW P7S_UK

	zmiany zachowań społecznych, wykorzystujące walory turystyczne obszaru recepcji turystycznej; umie projektować imprezy turystyczne i planować zajęcia rekreacyjne w sposób uwzględniający ich zdrowotne i wychowawcze funkcje	K_U15 K_U20	
W zakresie kompetencji społecznych			
K1	potrafi samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę w zakresie; dostrzega konieczność doskonalenia wiedzy, śledzi nowe trendy w turystyce; rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie; potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy	K_W05 K_W13	P7S_KR
K2	potrafi wykazać się samodzielnością i kreatywnością w ocenie zjawisk; promuje rozwój turystyki i rekreacji na różnych szczeblach zarządzania organizacją	K_W02	P7S_UK
K3	potrafi pracować indywidualnie i zespołowo, pełnić role kierownicze i funkcjonować jako szeregowy pracownik	K_W10	P7S_KK
K4	aktywnie uczestniczy w promocji i zachowaniu dziedzictwa kulturowego oraz działania na rzecz zachowania równowagi ekologicznej i ochrony zasobów Ziemi; reprezentuje postawę tolerancji i zrozumienia wobec odmiennych kultur	K_W11 K_W12	P7S_UK P7S_KK

Stosowane metody dydaktyczne

Wykład: wykład tradycyjny, wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych, wykład aktywny (wykorzystanie dyskusji, studium przypadku), film dydaktyczny, prezentacja, objaśnienie, wycieczka edukacyjna.

Ćwiczenia: ćwiczenia aktywne, grupowe z wykorzystaniem studiów przypadków, burzy mózgów, opracowanie projektów, analiza tekstów z wnioskowaniem i dyskusją, ćwiczenia kameralne grupowe z elementami dyskusji, analizy i syntezy, prace indywidualne, wystąpienia, praca z mapą, objaśnianie, praca badawcza, praca końcowa, praca multimedialna (prowadzący), filmy dydaktyczne.

Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów uczenia się uzyskanych przez studentów

Kryterium zaliczenia jest aktywne uczestnictwo studenta w zajęciach, opanowanie materiału zrealizowanego podczas wykładów i ćwiczeń.

Metody weryfikacji efektów uczenia się: obserwacja studenta (aktywny udział, dyskusja, rozwiązywanie przedstawionych problemów), wypowiedź/wystąpienie, prezentacja dyskusja, pisemna praca zaliczeniowa badawcza, prace zaliczeniowe pisemne i ustne, prace indywidualne i grupowe, kolokwium.

Zróżnicowanie oceny końcowej wynika ze zróżnicowania stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności wymaganych na zajęciach, w tym kryteria oceny końcowej mogą być następujące:

- 2.0 – student nie osiągnął wymaganych efektów uczenia się (punkty poniżej 50%)
 - 3.0 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dostatecznym (punktacja 51-60%)
 - 3.5 - student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dostatecznym plus (punktacja 61 – 70%)
 - 4.0 - student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dobrym (punktacja 71 – 80%)
 - 4.5 - student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dobry plus (punktacja 81 – 90%)
 - 5.0 - student osiągnął efekty uczenia się w stopniu bardzo dobrym (punktacja 91-100%)
- lub podobne, dostosowane do potrzeb przedmiotu.

Treści programowe grupy zajęć		Godziny ST/NST
1.	Polityka turystyczna Wykład: 1. Geneza i rozwój polityki turystycznej państwa (koncepcje, teorie, rozwój organów administracji rządowej). 2. Turystyka jako element międzynarodowych stosunków gospodarczych i społecznych (wielkość, struktura, dynamika międzynarodowego ruchu turystycznego). 3. Instrumenty realizacji polityki turystycznej. 4. Modele i systemy zarządzania i administrowania turystyką na szczeblu centralnym i lokalnym (umiejscowienie w strukturze władzy i administracji państwowej, charakter oraz zakres kompetencji).	26/13

	<p>5. Przegląd różnych metod zaangażowania państwa w rozwój turystyki (ujęcie historyczne i współczesne na przykładzie wybranych krajów).</p> <p>6. Turystyka w budżecie państwa oraz jej rola w kształtowaniu bilansu płatniczego (budżet centralny, budżety lokalne, dochody, wydatki, system podatkowy, dotacje itd.).</p> <p>7. Współpraca międzynarodowa w turystyce: Europejska Komisja Turystyki, WTO, WT&TC, IATA, itd.</p> <p>8. Polityka turystyczna w Unii Europejskiej, problematyka turystyczna.</p> <p>9. Kształtowanie podaży turystycznej, jako elementu polityki państwa (ochrona środowiska naturalnego, ochrona walorów kultury, infrastruktura i usługi turystyczne, gospodarka komunalna, transport, instrumenty prawne, ekonomiczne, inwestycje publiczne, licencjonowanie działalności turystycznej, kategoryzacja bazy noclegowej itd.</p> <p>10. Kształtowanie popytu turystycznego (model konsumpcji turystycznej), potrzeby, wychowanie do turystyki, ceny, informacja, reklama.</p> <p>11. Znaczenie procesów restrukturyzacji, prywatyzacji i partnerstwa publiczno-prywatnego w turystyce w kształtowaniu się odpowiedniego modelu polityki państwa.</p> <p>12. Procedury planowania rozwoju turystyki w Polsce oraz strategiczne dokumenty programowe.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe pojęcia dotyczące polityki turystycznej państwa . 2. Związki polityki turystycznej z innymi rodzajami polityki państwa (gospodarczą, społeczną, przestrzenną, zdrowotną, kulturalno-oświatową). 3. Polityka turystyczna na szczeblu lokalnym (uwarunkowania oraz czynniki aktywizacji turystycznej gmin oraz miejscowości). 4. Rola samorządów lokalnych w rozwoju turystyki na szczeblu lokalnym , zadania własne i zlecone gmin instrumenty realizacji zadań przez samorzady. 5. Promocja Polski na międzynarodowym rynku turystycznym (obszary, kierunki działalności, formy, metody, instrumenty, agendy państwowe, przedstawicielstwa zagraniczne). 6. Polityka turystyczna Unii Europejskiej a interesy narodowe. 7. Dokumenty programowe i planistyczne o charakterze strategicznym szczebla międzynarodowego związane z turystyką. 8. Kierunki rozwoju turystyki do 2020 roku. 9. Marketingowa strategia Polski w sektorze turystyki na lata 2012 -2020. 10. Przegląd strategii rozwoju turystyki w wybranych regionach i/lub gminach. 11. Strategie rozwoju przedsiębiorstw turystycznych, hotelarskich i gastronomicznych. 12. Master plan rozwoju transportu kolejowego w Polsce do 2030 roku i jego cele związane z rozwojem turystyki. 13. Harmonizacja strategii rozwoju turystyki ze strategią rozwoju kraju. Porównanie z dokumentem Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2014 -2020 oraz z kierunkami rozwoju kraju do 2030 roku. 	
2.	<p>Regiony turystyczne Wykład:</p> <p>Tematyka i zakres geografii turystycznej; Literatura i źródła;</p> <p>Przestrzeń turystyczna;</p> <p>Region i regionalizacja; Przykłady regionalizacji; Regionalizacja Polski;</p> <p>Regiony kulinarne; Regiony alkoholowe Europy;</p> <p>Antarktyczny region turystyczny; Specyfika rozwoju turystyki w regionach (np. Kalifornia, Australia);</p> <p>Kreowanie regionu turystycznego;</p> <p>Wybrzeże jako region turystyczny;</p> <p>Górny Śląsk jako region turystyczny;</p> <p>Ćwiczenia: ogólna koncepcja ćwiczeń związana jest z praktycznym zapoznaniem z metodami badań oraz prezentowaniem wyników badań w niektórych dziedzinach turystyki. Jedna praca dotyczy regionalizacji turystycznej badanego obszaru z wykorzystaniem metody bonitacji punktowej. Po zapoznaniu z metodyką następuje analiza wartości przestrzeni turystycznej według różnych kryteriów, co doprowadzi do próby regionalizacji badanego obszaru.</p> <p>Druga część prac obejmuje wystąpienie dotyczące charakterystyki geograficzno-turystycznej wybranego regionu, będące efektem zebrania materiałów źródłowych i ich analityczno-syntetycznego opracowania.</p>	52/26
3.	<p>Turystyka sportowa Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie i model turystyki sportowej. 2. Historia imprez sportowych 3. Sport w rozwoju turystyki. 	26/13

	<p>4. Turystyka w rozwoju sportu. 5. Typy turystyki sportowej. 6. Ekonomiczne znaczenie turystyki sportowej. 7. Socjo-kulturowe i zdrowotne znaczenie turystyki sportowej.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <p>1. Formy uczestnictwa w turystyce sportowej. 2. Infrastruktura turystyki sportowej. 3. Klasyfikacje turystyki sportowej. 4. Produkt turystyczny oparty o wydarzenie sportowe.</p>	
4.	<p>Turystyka przemysłowa Wykład:</p> <p>Zagadnienie 1. Turystyka przemysłowa i poprzemysłowa – pojęcia podstawowe, wprowadzenie w tematykę. Zagadnienie 2. Industrializacja wybranych regionów Polski/Świata jako czynnik rozwoju turystyki (po)przemysłowej. Zagadnienie 3. Rewitalizacja a rekultywacja obszarów poprzemysłowych – wyjaśnienie pojęć, przykłady. Zagadnienie 4. Kierunki zagospodarowania obszarów poprzemysłowych – rodzaje, przykłady. Ochrona prawna obszarów poprzemysłowych. Zagadnienie 5. Szlaki turystyczne o charakterze kulturowo-przemysłowym – przykłady, charakterystyka. Zagadnienie 6. Poznanie produktów turystyki przemysłowej w praktyce – wycieczki: Spacer po „modernie” Katowic; Izba Pamięci Kopalni „Wujek”, Kopalnia Guido Zabrze, Walcownia Cynku Katowice (opcjonalnie, do wyboru w zależności od aktualnej dostępności). Zagadnienie 7. Turystyka przemysłowa na targach turystycznych – wejście na targi turystyczne GLOBALNIE (marzec każdego roku) i analiza oferty z dziedziny.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <p>Zagadnienie 1. Szlak Zabytków Techniki Województwa Śląskiego. Zagadnienie 2. Europejski Szlak Dziedzictwa Przemysłowego. Zagadnienie 3. Edukacyjny charakter turystyki przemysłowej: projekt ścieżki edukacyjnej na wybranych (przez Studentów) obszarach.</p>	39/20
5.	<p>Turystyka i rekreacja na obszarach nieurbanizowanych Wykład:</p> <p>Zagadnienie 1. Pojęcia podstawowe, urbanizacja, dezurbanizacja, kontrurbanizacja. Zasięg obszarów zurbanizowanych w Polsce, granice obszarów nieurbanizowanych Zagadnienie 2. Jeziora w Polsce i na świecie, środowiska limniczne, turystyka jeziorna, walory turystyczne i stan zagospodarowania jezior naturalnych i antropogenicznych. Zagadnienie 3. Zjawiska krasowe – charakterystyka środowisk krasowych, miejsca występowania, turystyka krasowa w Polsce i na Świecie, walory turystyczne i stan zagospodarowania obszarów krasowych, obszary krasowe na liście WHS. Inne formy ochrony obszarów krasowych. Turystyka krasowa. Zagadnienie 4. Jaskinie krasowe – charakterystyka, walory, stan zagospodarowania, szkody powodowane przez turystykę, formy ochrony. Turystyka jaskiniowa. Zagadnienie 5. Środowisko rzeczne – charakterystyka, rodzaje rzek, walory turystyczne i stan zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego rzek. Formy wypoczynku na rzekami. Zagadnienie 6. Obszary wiejskie w Polsce i ich rola w rozwoju turystyki i rekreacji Zagadnienie 7. Turystyka i rekreacja na obszarach nieurbanizowanych – projekty i propozycje własne Studentów organizowania różnorodnych form turystyki i rekreacji na dowolnie wybranych obszarach nieurbanizowanych – walory/ zasoby turystyczne miejsc, możliwości i perspektywy rozwoju pod kątem turystyki i rekreacji, analiza SWOT.</p>	26/13
6.	<p>Prospołeczne uwarunkowania turystyki Wykład:</p> <p>1. Turystyka współczesna. Próba charakterystyki. turysta vs podróżnik turystyka w nowoczesnym świecie nowe tendencje w turystyce ekonomia vs przeżywanie</p> <p>2. Geneza i rozwój aktywności fizycznej na przestrzeni życia. późne dzieciństwo jako faza przygotowawcza do rozwoju aktywności turystycznej faza spontanicznej aktywności turystycznej, kształtowanie się specjalizacji</p>	26/13

<p>faza stabilizacji aktywności turystycznej faza ożywienia aktywności turystycznej faza inwolucji kariery turystyczne</p> <p>3. Motywacja aktywności fizycznej. aktywność fizyczna w świetle teorii motywacji pull/push teoria potrzeb a klasyfikacja motywów podróży poszukiwanie motywacji aktywności turystycznej (działania autoteliczna vs instrumentalna)</p> <p>4. Analiza przeżyć związana z aktywnością fizyczną. kryteria doboru miejsc „do oglądania” emocjonalne reakcje na środowisko co decyduje o atrakcyjności presja przeżyć, doznania turystyczne</p> <p>5. Psychologia relacji interkulturowych w turystyce. turystyka jako forma kontaktu kulturowego kulturowe różnice i uwarunkowania zachowań turystów wpływ turystyki na społeczności lokalne kontakty kulturowe a choroby i dolegliwości turystów</p> <p>6. Psychologia grupy turystycznej. charakterystyka grup turystycznych rozwój grup turystycznych wybrane procesy wewnątrzgrupowe</p> <p>7. Psychologiczne aspekty tworzenia oferty turystycznej. wzory wypoczynku w społeczeństwie polskim PRL, zakłady pracy, PTTK, własne pieniądze psychologiczna typologia wczasowiczów i turystów planowanie i realizowanie koncepcji produktu turystycznego</p> <p>8. Trudny klient.</p>	
--	--

Forma i warunki zaliczenia grupy zajęć, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danej grupy zajęć

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest spełnienie warunków ustalonych i omówionych przez prowadzących, w tym, w zależności od przedmiotu, wykonanie prac zaliczeniowych, projektowych, pracy badawczej, ich zaprezentowanie na zajęciach, wystąpienie/wypowiedź przed grupą na zadany temat, aktywność na zajęciach (udział w dyskusji, zadawanie pytań etc.). Ewentualnie możliwa dodatkowa rozmowa ewaluacyjna na koniec.

Zróżnicowanie oceny końcowej wynika ze zróżnicowania stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności wymaganych na zajęciach. W przypadku kolokwium - uzyskanie pozytywnego wyniku ze sprawdzianu pisemnego (> 50%).

Nakład pracy studenta - bilans punktów ECTS	Stacjonarne	Niestacjonarne
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:		
Udział w wykładach	104	
Udział w ćwiczeniach	91	
Konsultacje	14	
Udział w wycieczce	6	
Samodzielna praca studenta:		
Przygotowanie prezentacji	60	
Przygotowanie do zaliczenia	38	
Czytanie literatury przedmiotu	39	
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	33	
Wycieczka (część samodzielna)	13	
Łączny nakład pracy studenta wynosi: 398 godzin, co odpowiada 15 punktom ECTS		

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danej grupy zajęć

Polityka turystyczna

Literatura podstawowa:

1. Borzykowski J., Polityka turystyczna państwa. Politechnika Koszalińska, Koszalin 2005.
2. Borzykowski J., Organizacja i zarządzanie turystyką w Polsce. Wydawnictwo CEDEWU, Gdańsk 2011.
3. Dziedzic E., Turystyka wobec nowych zjawisk w gospodarce światowej. Wydawnictwo SGH, Warszawa 2011.
4. Dąbrowska B., Turystyka międzynarodowa w globalnej gospodarce. PWE, Warszawa 2011.
5. Panasiuk A., Gospodarka turystyczna. PWN, Warszawa 2008.
6. Jędrzejczyk I., polityka państwa wobec przedsiębiorstw sektora turystycznego, w: Jędrzejczyk I., Nowoczesny biznes turystyczny. PWN, Warszawa 2001.
7. Kozak M.W., Turystyka i polityka turystyczna a rozwój: między starym a nowym paradygmatem. Wyd. Scholar, Warszawa 2009.
8. Kruczek Z., Walas B., Promocja i informacja turystyczna. Kraków 2003.
9. Agenda dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej.
10. Strategia Lizbońska.
11. Narodowa Strategia Spójności.
12. Marketingowa Strategia Polski w sektorze turystyki na lata 2012-2020. POT, Warszawa 2008.
13. Master plan rozwoju transportu kolejowego w Polsce do 2030 roku. Ministerstwo Infrastruktury, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca:

Akty normatywne:

1. Ustawa z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz.U. 2017, poz. 2361).
2. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo Przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. 2018, poz. 650).
3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych (Dz.U. 2020, poz. 648).
4. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie minimalnej wysokości sumy ubezpieczenia na rzecz podróżnych związanej z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych (Dz.U. 2020, poz. 649).

Regiony turystyczne

Literatura podstawowa:

1. Jędrusik M., Makowski J., Plit F., Geografia turystyczna świata. Nowe trendy. Regiony turystyczne. Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2010.
2. Chylińska D., Kosmała G., Czym jest turystyka? Wokół podstawowych problemów definicyjnych i klasyfikacyjnych. Wyd. AWF w Katowicach, Katowice 2019.

Literatura uzupełniająca:

1. Kruczek Z., Europa. Geografia turystyczna. Proksenia, Kraków 2008.
2. Kruczek Z. (red.), Kraje pozaeuropejskie. Zarys geografii turystycznej. Proksenia, Kraków 2010.
3. Warszńska J. (red.). Geografia turystyczna świata. Cz. 1 i 2. PWN, Warszawa 2000.
4. Kurek W. (red.). Regiony turystyczne świata. Część 1 i 2. PWN, Warszawa 2012.

Turystyka sportowa

Literatura podstawowa:

1. Daniels M. J., Central place theory and sport tourism impacts. Annals of Tourism Research 34(2), 2007, s. 332-347.
2. Hadzik A., Turystyka sportowa ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowych widowisk sportowych. AWF, Katowice 2014.
3. Hadzik A., Wybrane aspekty uczestnictwa w turystyce sportowej w kraju i regionie. W: Gospodarka turystyczna w XXI wieku. Problemy i perspektywy rozwoju w skali regionalnej i lokalnej, Bosiacki S. (red.). AWF, Poznań 2008, s. 553-559.
4. Shank M. D., Sport marketing. A strategy prospective. Prentice Hall, New Jersey 2002.
5. Standeven J., Deknop P., Sport Tourism. Human Kinetics, Champaign 1999.

Literatura uzupełniająca:

1. Hadzik A., Turystyka wielkich wydarzeń sportowych w dobie globalizacji. W: Gospodarka turystyczna w XXI wieku. Zeszyty naukowe nr 19. Wyższa Szkoła Handlu i Usług, Poznań 2010, s. 237-246.

2. Klisiński J., Turystyka sportowa jako dyscyplina akademicka i składowa zarządzania sportem. W: Marketingowo o sporcie, Mruk H. (red.). Sport & Business Foundation, Poznań 2005, s. 340-346.
3. Lenartowicz M., Nowy obszar badań – turystyka sportowa. Kultura Fizyczna, 1-2, 2001, s. 21-24.
4. Zauhar J., Historical Perspectives of Sports Tourism. Journal of Sport Tourism 9(1), 2004, s. 223-226.

Turystyka przemysłowa

Literatura podstawowa:

Burzyński T. Dziedzictwo kultury przemysłowej jako szansa rozwoju turystyki europejskiej. GWSH, Katowice 2007.
 Burzyński T., Dziedzictwo przemysłowe jako element zrównoważonego rozwoju turystyki. GWSH, Katowice 2009.
 Burzyński T., Łabaj. Dziedzictwo przemysłowe jako atrakcyjny produkt turystyki. GWSH, Katowice 2005.
 Burzyński T., Staszewska-Ludwiczak. Wykorzystanie potencjału dziedzictwa przemysłowego dla promocji turystycznej gmin i regionów. GWSH, Katowice-Zabrze 2009.
 Artykuły naukowe z dziedziny sugerowane w zależności od poruszanego zagadnienia.

Literatura uzupełniająca:

Dowolna, niezbędna do projektu ścieżki edukacyjnej.
<https://www.zabytkitechniki.pl/>

Turystyka i rekreacja na obszarach nieurbanizowanych

Literatura podstawowa:

Kowalczyk A., Turystyka zrównoważona. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010.
 Młynarczyk Z., Potocka I., Zajadacz A., Uwarunkowania i plany rozwoju turystyki, t. VI: Turystyka zrównoważona, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań 2007.
 Migoń P., Geoturystyka. Wydawnictwo naukowe PWN, Warszawa 2012.
 Zaręba D., Ekoturystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.
 Graja-Zwolińska S., Spychalska A., Kasprzak K., Turystyka wiejska. Zagadnienia przyrodnicze i kulturowe. Wydawnictwo Wieś Jutra sp. Z.o.o., Poznań 2016.

Literatura uzupełniająca:

Dowolna zaproponowana jako materiał do wykonania projektu zaliczeniowego

Prospołeczne uwarunkowania turystyki

Literatura podstawowa:

Winiarski R., Zdebski J., Psychologia turystyki psychologia biegu życia. Wydawca: Akademickie i Profesjonalne. Działania na rzecz rozwoju turystyki społecznej w Polsce, 2010. Ministerstwo Sportu i Turystyki, Warszawa.
 Górka E., 2010, Turystyka społeczna jako forma aktywizacji rynków turystycznych na przykładzie programów turystyki społecznej w Hiszpanii. Acta Scientiarum Polonorum, Oeconomia,
 Jarosz M. (red.), 2008, Wykluczeni. Wymiar społeczny, materialny i etniczny. Instytut Studiów Politycznych PAN, Warszawa.
 Kierunki rozwoju turystyki do 2015 r., 2008, Ministerstwo Sportu i Turystyki, Warszawa.
 Kosmaczewska J., 2010, Turystyka socjalna jako narzędzie minimalizowania negatywnych skutków sezonowości w regionach turystycznych. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, nr 591, Ekonomiczne problemy usług, nr 53, Szczecin.

Literatura uzupełniająca:

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki

Nie dotyczy

Forma oceny efektów uczenia się

Efekty uczenia się	Forma oceny			
	Kolowkiem/ Egzamin	Prezentacja/praca grupowa/projekt	Obserwacja/ dyskusja	Wypowiedź/ wystąpienie
W1	x	x		x
W2	x	x	x	x

W3	x	x		x
W4	x	x	x	x
W5	x	x		x
W6	x	x		
U1				x
U2		x	x	x
U3		x		x
U4	x	x		x
U5			x	x
K1		x	x	x
K2		x	x	x
K3			x	
K4			x	x

Macierz efektów uczenia się dla grupy zajęć

Efekty uczenia się	Przedmioty				Turystyka i rekreacja na obszarach niezurbanizowanych	Prospołeczne uwarunkowania turystyki
	Polityka turystyczna	Regiony turystyczne	Turystyka sportowa	Turystyka przemysłowa		
W1				x		x
W2	x		x			x
W3	x	x			x	
W4	x	x				
W5				x	x	
W6		x		x	x	
U1	x					x
U2		x				
U3		x				
U4	x	x				
U5	x		x	x	x	x
K1	x	x		x	x	x
K2	x					x
K3		x	x	x		x
K4		x			x	